

Publicerad 2009-01-20 00:07 av kaptenen

så länge

i varje kropp finns en människa

välkommen hem

jag är tolv år gammal

halva ansiktet är målat som ett lejon

andra halvan gråter

det kommer flera påsklov

mormor hämtas vid bussen

första gången hon var i stockholm

& sista hon orkar åka

gav mig pogs i ett lila rör

att samla på

(min bror har slängt sina nu)

någonstans ligger de mina kvar,

mer än i minnet

alltid haft lite svårt att

slänga

saker

spelade sällan med dem

sorterade mest

kastarna

de glittrande

katttjejerna i ordningen

snyggast-snygg-konstig

*

lägger mig ibland på sängen

snurrar upp speldosan som dammar
gråter mig blind
men öppnar inte dörren
<I>mest för att ingen knackar</I>
(tvn står på för högt våningen under)

tröstar mig med att det är skönt att gråta
i ensamhet, utan att störas

*

kan inte berätta smutsiga detaljer
från inrökta rum
gamla lakan
avslitna kläder
eller kalla trappuppgångar

inte för att jag inte varit där
utan för att jag inte längre minns

kanske fryser stockholm till is

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren kaptenen med Poeter.se id #24509 innehar upphovsrätten